It acquired it for him

זכתה לו –

OVERVIEW

Our משנה states that if a person saw a wounded deer on his property and said זכתה לי שדי, he acquires it; however if a (healthy) deer was running through his property and he said זכתה לי שדי, he does not acquire it. One might think that in order to acquire the wounded deer it is necessary to verbalize זכתה לי otherwise he is not חוספות חוספות rejects this notion.

– נראה אף על גב דלא אמר זכתה לי דזכתה לו

It is the view of תוספות that even though the owner of the field did not say, 'it acquired it for me', nevertheless his field acquires the מציאה for him.

חוספות proves his point that verbalizing is not necessary:

-מראמרינן לעיל (דף י,א) אי תקון רבנן דלקני כי לא אמר מאי הוי אי תקון לעיל (דף י,א) אי תקון רבנן דלקני כי לא אמר מאי הוי אמרא אז stated previously, 'if the רבנן instituted that ד' אמות של אדם acquire for him, so what of it if he did not say, 'I wish to acquire it through קנין 'i'; indicating that it is not necessary to verbalize the intent to be קנין (with a specific קנין).

חוספות anticipates a difficulty:

- אין לומר דהתם היינו משום דנפל לו עליה דגלי בדעתיה שרוצה לקנות And one cannot say, that there (by the ד' אמות) the reason he does not have to verbalize is because he fell upon it, indicating his intent that he wants to acquire it -

אבל הכא מי יימר דרוצה לקנות –

However here by קנין הצר who will say that he wants to acquire it, therefore in this case it is necessary to verbalize - זכתה לי שדה

תוספות refutes this reasoning:

- דאדרבה משמע לעיל דאי לא נפל קנה טפי ואף על גב דלא אמר אקני For on the contrary it is implied previously in that גמרא that had he not fallen on the מציאה he would certainly acquire it and even if he did not say 'I will acquire it'. Here too it is not necessary to verbalize זכתה לי שדי.

תוספות maintains if אמירה is not necessary by ד' אמות (as the cited גמרא indicates) which is an extension of , then הצר (also) does not require אמירה. See 'Thinking it over' #2.

 $^{^2}$ The מרא גמרא אקני there initially said he is not קונה through אמות, since he did not say אקני responded since it is a אקני that המרא די אמות it is irrelevant that he did not say אקני (proving חוספות point that אמירה is not necessary). The אמירה בער א explained that since he fell on it he was מגרא that he does not want the אקנין ד'

תוספות offers an additional proof that it is not necessary to say זכתה לי שדי:

רטוד דאמר רבי יוסי ברבי חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו³ And an additional proof; for ר"י בר"ח ruled that a person's yard acquires for him (even) without his knowledge -

אלמא⁴ אף על גב דלא אמר קני – It is evident that it acquires for him even if he did not say, 'acquire'.

The question arises why does our משנה state, 'he said 'זכתה לי

והכא נקט משום סיפא דאפילו אמר כיון דרץ כדרכו לא קני:
And here the משנה mentions that he said זכתה לי because of the סיפא, that there even if he said זכתה לי he does not acquire the מציאה since the animal is running naturally.

<u>SUMMARY</u>

A חצר can be קונה for its owner even if he did not say זכתה לי שדי.

THINKING IT OVER

- 1. What are the reasons to differentiate between חצר and קנין ' and משתמרת as opposed to חצר שאינה משתמרת (that the former require no אמירה while the latter does)⁵ and what are the reasons to equate them?⁶
- 2. Can we infer from this תוספות regarding ^{7} קנין ד' אמות; whether it must be or not?

אמות. We cannot assume that when the אמרא responded that saying אקני is not necessary, the אמרא meant that it is not necessary only because he fell on it, for the גמרא explains that falling is a hindrance to the קנין . It would be difficult to assume that the one who argued that saying אקני ה' אמות is irrelevant maintains that falling helps אפנין ד' אמות, and the other maintains that falling is a hindrance for קנין ד' אמות, for then they would be at two opposite extremes. Rather it is more likely to assume that initially the גמרא maintained that falling is neutral, proving therefore that אמירה is not necessary. The מרכ"ד אות יד (בשם אמירה is not neutral but rather it is detrimental to סוכ"ד אות יד (בשם ש"מ). [See [גאון צבי [See] קנין ד' אמות for an alternate explanation.

³ The case of the משנה (where he said לכתה לי וכתה משתמרת (and he was standing הצר שאינה (בצד שדהו (מחל הים משתמרת (ב"ח מחל מחל הים ואר (מחל הים יו is by a ריב"ה ואר המשתמרת הוספות maintains (in this second proof) that there is no difference between a חצר המשתמרת and a חצר שאינה משתמרת (if he is עומד בצדו (עומד בצדו (here), "נכתה לי מהר"ם שי"ף, מהר"ם ב"ד (here). בל"י אות שנח מהרש"א, מהר"ם שי"ף, (see 'Thinking it over' # 1.

⁴ If it is without his knowledge he certainly did not say זכתה לי.

⁵ See footnote # 3.

⁶ See ואילך # 4 אמ"ה.

⁷ See footnote # 1.

⁸ See אמ"ה # 18.